

בש"פ 873/16 - מדינת ישראל נגד מוחמד טברי

בבית המשפט העליון

בש"פ 873/16

כבוד השופטת ע' ברון
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

מוחמד טברי

המשיב:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד מורן פולמן

בשם המשיב: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מיום 10.2.2016 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין ב-ת"פ 16343-05-15 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

כתב האישום וקצב התקדמות ההליכים בתיק

2. ביום 10.5.2015 הוגש לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו כתב אישום מתוקן נגד המשיב ונגד אחר המייחס להם עבירות של סחיטה באיומים שהביאה לידי מעשה לפי סעיף 428 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); ותקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק. כעולה מכתב האישום המתוקן, סחט המשיב באיומים במספר הזדמנויות את המתלונן, קבלן צבע וטיח, שהעסיק את גיסו של המשיב, תוך שאיים שוב ושוב על חייו ועל חיי משפחתו, ואף נהג בו באלימות. כמו כן, לאחר שנחקר ונעצר בגין אחד המקרים, איים המשיב על שוטר.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. במסגרת הבקשה נטען כי קיימות נגד המשיב ראיות לכאורה וכי עילת מעצר קמה מכוח המעשים המיוחסים לו, מהם נלמד החשש שהמשיב יסכן את ביטחון הציבור בכלל, וביטחון המשיב ומשפחתו בפרט. מסוכנות המשיב אף נלמדת מעברו הפלילי המכביד, הכולל 21 הרשעות קודמות שצבר המשיב במרוצת השנים החל משנת 1993, ביניהן בעבירות רלוונטיות של סחיטה באיומים ותקיפה סתם, אשר בגינן ריצה המשיב תקופות מאסר ממושכות.

במסגרת הדיונים שנערכו בבקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו בבית המשפט המחוזי בתל אביב (כבוד השופטת ד' שריזלי, ובהמשך כבוד השופטת ש' דותן) החליף המשיב סניגורים באופן תכוף – תחילה יוצג על ידי סניגורית פרטית; לאחר שביקש לשחררה מייצוגו, מונו למשיב סניגורים מטעם הסניגוריה הציבורית, כאשר כל אחד בתורו ביקש לדחות את הדיון שנקבע לשם צילום ולימוד החומר. בשל כך נדחה הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים מספר לא מבוטל של פעמים. בדיון שהתקיים ביום 23.7.2015, דחה בית המשפט המחוזי את בקשת המשיב כי ימונה לו בא-כוח חדש מטעם הסניגוריה הציבורית; זאת, לנוכח השתלשלות העניינים כפי שפורטה לעיל ובשל התנהלות המשיב שנוהג "בזלזול בוטה" ו"כמי שאינו רוצה ייצוג", שבגינה שוחררה הסניגוריה הציבורית מייצוגו במסגרת הדיון שנערך יומיים קודם לכן, ביום 21.7.2015.

בהתייחס לגוף הבקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים, בהחלטתו מיום 22.6.2016 קבע בית המשפט המחוזי כי הוא השתכנע בדבר קיומן של ראיות לכאורה ביחס למשיב, וכי מעשיו מקימים עילת מעצר שעניינה מסוכנות – מסוכנות שחומריתה מתחדדת מקום שבו המעשים המיוחסים לו בוצעו מיד עם סיום ריצויו של מאסר ממושך. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של המשיב מיום 13.7.2015 למד בית המשפט כי מהמשיב נשקפת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת-חוק שלא ניתן לאיין באמצעות חלופה, ומשכך – לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחררו ממעצר. על יסוד האמור, הורה בית המשפט המחוזי בהחלטתו מיום 23.7.2015 כי המשיב יוותר במעצר עד תום ההליכים נגדו.

4. ההליך העיקרי שהתקיים בבית המשפט המחוזי בתל אביב (כבוד סגן הנשיאה ג' קרא) – התאפיין בהתנהלות דומה מצד המשיב, תוך שהוא מבקש חדשות לבקרים לשחרר את הסניגורים שמונו לו, מייצוגו. כך יצא, שדיון ההוכחות הראשון התקיים אך ביום 13.10.2015. ביום 18.10.2015, נעתר בית המשפט המחוזי לבקשת המשיב וניתנה לו הזדמנות נוספת להיות מיוצג על ידי הסניגוריה הציבורית – אלא שגם הזדמנות זו הכשיל המשיב, ועקב כך ביקשה הסניגוריה הציבורית לשחררה מייצוגו. בהחלטתו מיום 23.11.2015 ציין בית המשפט המחוזי כי "ביטול המועדים עד כה נעשה בעטייה של התנהגות הנאשם 1 [המשיב-ע'ב'], ומשום כך גם התארכות ההליכים". בית המשפט המחוזי הוסיף כי המשיב "עושה ככל שעולה על דעתו על מנת שלא להגיע לדיון ענייני". עד היום התקיימו 6 ישיבות הוכחות, ושתי ישיבות הוכחות נוספות קבועות ליום 23.2.2016 וליום 6.3.2016. עוד יצוין כי ביום 9.2.2016 נגזר דינו של האחר שהואשם עם המשיב בכתב האישום, לאחר שהגיעו הצדדים להסדר טיעון בעניינו.

טענות הצדדים בבקשה דנן

5. משנקפו תשעה חודשים מיום מעצרו של המשיב בלא שמשפטו הסתיים, הגישה המדינה בקשה להאריך את מעצרו של המשיב בתשעים ימים לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. המבקשת טוענת כי יש להאריך את המעצר בשל מסוכנות המשיב לציבור, כפי שזו נלמדת מן המיוחס לו בכתב האישום – המשיב סחט את המתלונן במספר הזדמנויות שונות, תוך שאיים שוב ושוב על חייו ועל חיי משפחתו, ואף נהג בו באלימות; גם לאחר מעצרו לא חדל המשיב ממעשיו, כשהפנה

איומים מפורשים לשוטרי בעת מעצרו וחקירתו. עוד מציינת המבקשת, כי מסוכנות המשיב נלמדת אף מעברו הפלילי המכביד, בין היתר בהרשעות רלוונטיות, שבגינן ריצה המשיב עונשי מאסר ממושכים. כן נטען בבקשה כי התמשכות ההליכים מקורה בחילופי ייצוג תכופים ובהתנהלות המשיב, כפי שזו קיבלה ביטוי בהחלטות בית המשפט המחוזי. בדיון שנערך לפניי ביום 10.2.2016, ציינה המבקשת כי פרשת התביעה הסתיימה ביום 7.2.2016; וכי מועדי ההוכחות הקרובים בוטלו לבקשת המשיב, ובמקומם נקבעו שתי ישיבות הוכחות ביום 23.2.2016 וביום 6.3.2016 – שאז צפוייה להתחיל פרשת ההגנה.

המשיב מצידו הביע התנגדות לבקשה להארכת מעצרו. במהלך הדיון בפניי טען המשיב טענות לגופו של ההליך העיקרי בבית המשפט המחוזי, שיוער כבר כעת שאינם ממין העניין בהליך דנן. עוד טען המשיב כי בית המשפט המחוזי מנהל את המשפט באופן פזיז ומזדרז להחליף את הייצוג שלו – וכי נסיבות המקרה הובילו למצב הדברים דהיום, שלפיו הוא לא מיוצג, והדבר מקשה עליו עד מאוד.

דיון והכרעה

6. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, באתי לידי מסקנה כי דין הבקשה להתקבל. בבואו של בית משפט זה להאריך את מעצרו של נאשם מעבר לתשעה חודשים מבלי שמשפטו הסתיים, יש לערוך איזון בין הפגיעה המתמשכת בחירות הנאשם לבין הצורך בשמירה על שלום הציבור. אמות המידה שנקבעו להכרעה בבקשה להארכת מעצר במצב דברים זה הן בין היתר הימשכות המעצר; מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם; עברו הפלילי; חומרת המעשים המיוחסים לו בכתב האישום; החשש מפני שיבוש הליכי משפט; וכן קצב התקדמות ההליך העיקרי (בש"פ 3434/15 מדינת ישראל נ' טראוב (26.5.2015); בש"פ 6683/14 מדינת ישראל נ' פינטו (22.10.2014)).

בנסיבות העניין, מסוכנותו של המשיב נלמדת מהמיוחס לו בכתב האישום; מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו; מעברו הפלילי המכביד עד מאוד בעבירות רלוונטיות כמו איומים, תקיפות והתנהגות פרועה במקום ציבורי, שבגינן ריצה עונשי מאסר לאורך שנים ארוכות. העובדה שהמשיב שב למעגל הפשיעה פעם אחר פעם, גם לאחר שהורשע וריצה עונשי מאסר ממושכים, מעידה כשלעצמה על כי אינו נרתע מלחזור לסורו, וממילא על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו.

לעניין קצב התקדמות ההליכים בתיק העיקרי, הוברר כי דחיות מועדי הדיון, מעת לעת, נגרמו בעטייה של התנהלות המשיב. זאת על רקע העובדה ששורה של סניגורים מהסניגוריה הציבורית ייצגו את המשיב והגישו בקשות דחייה שונות – הן בהליכי המעצר והן במסגרת התיק העיקרי – כאשר הוא מבקש את החלפת הסניגורים חדשות לבקרים, עד אשר הסניגוריה הציבורית ביקשה לשחררה מייצוג. וכך אמנם החליט סגן הנשיאה ג' קרא שדן בהליך העיקרי, לאחר שקודם לכן נתקבלה החלטה דומה על ידי השופטת ש' דותן שדנה בהליך המעצר עד תום ההליכים.

7. בדיון שהתקיים לפניי, בא המשיב בטרוניה בכל הנוגע לסוגיית ייצוגו; אלא שעל רקע התנהלותו לאורך ההליך עד כה, כפי שניתן לה ביטוי בשורה של החלטות שיצאו מלפני בית המשפט המחוזי – טענתו זו לא ברורה. מדובר במקרה חריג שבו מונו למשיב סניגורים רבים, והעובדה כי המשיב פיטר אותם בזה אחר זה לא ניתן לה כל הסבר מניח את הדעת; היא הכבידה, ועודנה מכבידה מאוד, על ניהול המשפט. מומלץ לו למשיב שיתעשת כך שניתן יהיה לייצגו. יוער, אגב כך, כי מלכתחילה סברתי שגם במסגרת בקשה זו להארכת מעצרו יש מקום לייצוג המשיב; ואולם לנוכח בקשת הסניגוריה הציבורית לשחררה מייצוג מיום 4.2.2016, ומהטעמים שפורטו בה, המגלים עוד על "התנהלותו החריגה

ויוצאת הדופן" של המשיב - נעתרתי לבקשתה זו.

טענותיו של המשיב בהתייחס לאופן ניהול ההליכים בתיק העיקרי בבית המשפט המחוזי - הן טענות ערעוריות במהותן, המכוונות לדין לגופו ואין להן מקום במסגרת בקשה זו להארכת מעצר. כך, למשל, טען המשיב בהקשר זה כי "המשפט מתנהל במהירות מופרזת", ועוד הוא טען כי לא נתאפשר לו לחקור את העדים וטרוניות כגון דא. מובן שאין בדעתי להתייחס לטענות אלה, שמקומן לא יכירן כאן. דבריו אלה של המשיב הובאו אך כדי להדגיש, כי אף המשיב עצמו מבין שקצב התקדמות ההליכים בעניינו אינו סיבה לאי-הארכת מעצרו. וממילא המשיב כלל לא כובל על קצב התנהלות המשפט, במובן שיש בו כדי להשליך על הבקשה להארכת מעצר.

בנסיבות שנתבררו, הבקשה מתקבלת אפוא. אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב החל מיום 10.2.2016 או עד למתן פסק דין ב-ת"פ 16343-05-15 בבית המשפט המחוזי בתל אביב, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ה' באדר א' התשע"ו (14.2.2016).

ש ו פ ט ת